

КАЗУС

Красимир Петров бил осъден за престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК, за което му било наложено наказание от 1 година и 4 месеца лишаване от свобода, което той изтърпял. На 21.08.2018 г. излязъл от затвора. Намерил си работа като барман в един ресторант в гр. Елин Пелин. Към ресторанта имало хотел, като собственик на двата обекта било „Алеа-М“ ЕООД с управител и едноличен собственик на капитала Петър Стойнев. Тъй като Петров нямал жилище, се разбрали със Стойнев да живее под наем в една от хотелските стаи.

От началото на месец септември 2018 г. Красимир Петров започнал работа като барман в ресторанта. Той сключил трудов договор и подписал длъжностна характеристика за длъжността, която заемал.

Изпълнявал възложените му в указаното работно време задължения като барман, за което получавал възнаграждение от работодателя си. В кръга на задълженията му влизало да получава плащане за закупени от клиенти напитки от бара. Понякога получавал и парични суми от клиенти на хотела, които той предавал в касата при счетоводителя или на управителя и те отговаряли за изготвяне на необходимите счетоводни документи, касаещи получените плащания.

В началото на месец октомври в хотела отседнал Марин Запрянов, който бил в града в служебна командировка. Той се бил разбрал с управителя на хотела, че през целия месец октомври ще му се налага периодично да отсяда в хотела, но ще му е необходим един документ – фактура, която да обхваща целия му престой и да е за пълната заплатена сума. Двата се договорили Запрянов да предплати 500 лв. и накрая на месеца, ако се налага, да доплати още и да получи съответните разходооправдателни документи.

На 05.10. 2018 г. Запрянов си тръгнал от хотела и тъй като управителят го нямало, той попитал Петров, който бил на работа на бара, дали може да остави 500 лева на него, които той да предаде на управителя на хотела съгласно уговорката, която двамата имали.

Красимир Петров се съгласил и взел парите, като казал на Запрянов, че още същия ден ще ги предаде на шефа си. След работа се прибрал в стаята и показал парите на жената, с която живеел във фактическо съжителство – Донка Михайлова, като й казал, че няма намерение да ги дава на никого и по-добре да се махат още същата вечер от там. Тя се съгласила, събрала багажа и бързо тръгнали. Петров й дал тя да скрие парите в джоба на якето й, като й казал, че „ще си ги харчат двамата“.

На следващия ден – 06.10.2018 г. Красимир Петров не се явил на работа и не бил открит в наеманата от него стая. След търсенето му се установило, че си е тръгнал - без да уведоми никого, но с получените от Запрянов пари.

ВЪПРОСИ:

1. Квалифицирайте деянията на Красимир Петров и Донка Михайлова, като обосновеете обективната и субективна страна!
2. Налице ли е съучастие между Красимир Петров и Донка Михайлова и ако да, каква е формата му?
3. Трябва ли разследващият орган да назначи защитник на Петров (обосновеете отговора си)?
4. Кой може да се конституира като граждански ищец и/или частен обвинител и кога?

ОТГОВОРИ:

1. Деянието, извършено от Красимир Петров се квалифицира по чл. 206, ал. 3, вр. с чл. 29, ал. 1, б. „А” от НК – обсебване, представляващо опасен рецидив.

Субект може да бъде всяко наказателноотговорно лице.

Красимир Петров е длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. Б от НК, защото има сключен трудов договор, съгласно който е назначен за барман, запознат е с длъжностната характеристика на “барман”, каквато длъжност му е била отредена по договора и каквато реално той е изпълнявал.

Той е присвоил сумата от 500 лева, която му е дадена не като барман, а за заплащане на нощувки в хотела. Длъжностната характеристика на Петров визира задълженията му като длъжностно лице във връзка с работата на бара, а не по повод рецепционистки дейности. Инкриминираната сума не е връчена на Петров в качеството му на барман.

Деянието изпълнява признаците на квалифициран състав на чл. 206, ал. 3 от НК, тъй като е извършено в условията на опасен рецидив по чл. 29, б. А от НК. Петров е осъждан за „кражба“, което е тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер 1 година и 4 месеца. Второто престъпление е извършено преди да са изтекли 5 години от изтърпяване на наказанието за него, съответно не е изтекъл специалният давностен срок по чл. 30, ал. 1 от НК.

Изпълнителното деяние е присвояване, парите са дадени доброволно на Петров и са се намирали у него. Форма и вид на вина – пряк умисъл.

Донка Михайлова извършва престъпление по чл. 215 ал. 1 от НК, което е вторично престъпление. Предмет на престъплението са парите, които Красимир Петров е обсебил. Изпълнителното деяние се осъществява в едната му форма – укриване, което е фактическа дейност, която се изразява в оставяне на вещта на такова място или в такова положение, че не може да бъде намерена от властите или владелеца ѝ. Формата и видът на вина – пряк умисъл, като деецът е съзнавал, че вещта е била придобита чрез престъпление, като е достатъчно дори само да предполага това. Допълнителен субективен признак е специалната цел – набавянето за себе си или за друго на имотна облага.

2. Не е налице съучастие в престъплението „обсебване“ между Красимир Петров и Донка Михайлова, защото деянието е извършено само от него, няма общност на умисъла /Донка Михайлова не е знаела за извършеното от Красимир Петров/.

3. В условията на разглеждания казус няма данни, обуславящи хипотеза на задължителна защита по чл. 94 от НПК – нито абсолютно задължителна, нито условно задължителна такава.

Възможно е да се приложи някое от основанията за задължителна защита в зависимост от процесуалното развитие.

Ако Красимир Петров не е в състояние да заплати адвокатско възнаграждение, но желае да има защитник и интересите на правосъдието изискват това, ще му бъде назначен защитник.

4. Само като граждански ищец може да се конституира „Алеа-М“ ЕООД, представлявано от неговия управител Петър Стойнев, тъй като това е оштетеното юридическо лице, претърпяло вреди от престъплението /чл. 84, ал. 1 от НПК/. Гражданският ищец е акцесорна страна, която притежава всички процесуални права, които са необходими, за да докаже по основание и размер предявения граждански иск. Предявяването на граждански иск за обезщетяване на причинените от престъплението имуществени вреди може да се стане след образуване на съдебното производство и най-късно до започване на разпоредителното заседание.